

и като уловихъ Павла, влაცехъ го вѣнъ изъ храмъ-тъ ; и той часъ ся затворихъ врата-та.

31. И когато ищѣхъ да го убиѣтъ, стигнъ извѣстіе до тысящникъ-тъ на пълкъ-тъ че всичкый Іерусалимъ е размиренъ ;

32. И той навчасъ взѣ войскъ и стотници, и завтече ся долу връхъ тѣхъ. А тѣ като видѣхъ тысящникъ-тъ и войскъ-тѣ, прѣстанѣхъ отъ да биѣтъ Павла.

33. Тогазы тысящникъ-тъ пристѣпни та го хванъ, и заповѣда да го оковѣтъ въ двѣ веригы, и пыташе, кой е той и какво е сторилъ.

34. А изъ между народъ-тъ едни выкахъ едно а други друго ; и понеже не можаше поради мълвѣ-тѣ да разбере право-то, заповѣда да го закарать въ крѣпость-тѣ.

35. А когато стигнъ до стѣпала-та, поради насиліе-то отъ народа, войны-тѣ го дигнѣхъ и носяхъ.

36. Защото множество-то на народа идяхъ слѣдъ него и выкахъ : Махни го *отъ свѣтъ-тѣ*.

37. И когато щѣхъ да въведѣтъ Павла въ крѣпость-тѣ, той казува тысящнику : Простено ли ми е да ти рекъ нѣщо ?

38. А той рече : Знаеш ли Гръцкы ? Не си ли ты онзи Египтянинъ който прѣди нѣколко дни, размири и изведе въ пустынѣ-тѣ четыри-тѣ тысящы мѣжіе убицы ?

39. И Павелъ рече : Азъ съмъ человекъ Іудейнъ отъ Тарсъ, гражданинъ на *тойзи* знаменитъ градъ въ Киликіѣ ; и ти ся молижъ, дай ми дозволеніе да поговорѣ на народъ-тъ.

40. И като му даде волижъ, Павелъ застанъ на стѣпала-та, и помахъ съ рѣкъ на народъ-тъ ; а като станъ голѣмо мълчаніе, наченъ да говори на Еврейскый языкъ, и казуваше :

ГЛАВА 22.

1. Мѣжіе братіе и отци, слушайте сега мое-то прѣдъ васъ оправданіе.